

A SZEEX...

Mit is jelent a szex, a szexualitás, szexológia?

A legtöbb ember fejében valami pajzanság, huncutság, ami titkos, rejtélyes, pajkos mosolyt fakasztó... Valami olyan, amiről nem illik, nem kell, nem szabad beszélni. Valami olyan, amihez mindenkinek van köze, s – gondolják sokan – amihez mindenki ért. Amit nem kell tanítani, amihez nem kell tudomány, hiszen természetes részünk.

A szex szó nemiséget jelent. Latinul: hat. Ugyanis Mózes Tízparancsolatából a hatodik mondja azt, hogy „ne paráználkodj”.

A szexualitás nemi tudatot, magatartást, identitást jelent, mely elsősorban belső értékekre utal, és nem túlhangsúlyozottan a külsőre. A szexualitás nem egyenlő a szeretkezéssel, ez utóbbi csak egy része.

Alapvetően a genetika, a biológia határozza meg a nemünket. Mégis tudjuk, hogy a genetikailag, biológiailag teljesen egészséges emberek is magatartásuk, szexuális szokásaik alapján teljesen ellentétes, vagy vegyes módon is élhetik életüket (pl. homoszexuálisok, transzszexuálisok, transzvesztiták). Nemi identitásunk, magatartásunk a lélektől, a tanulási folyamatoktól függ, és jelentős szerepet tölt be benne a környezet, a társadalmi jelenségek halmaza, vagy befolyásolja alakulását a tömegkommunikáció. Az a tény, hogy valaki nőként vagy férfiként mennyire jól érzi magát a bőrében, mennyire kiegyensúlyozottan tudja megélni szerepeit, elsősorban a pszichológia kérdéskörébe tartozik. Az ember szexualitása nem ösztönszerű, habár beszélünk létfenntartó és fajfenntartó ösztönről, de ez utóbbi nem a szexuális magatartásra vonatkozik.

A szexológia egy összetett tudomány. Része lehet a biológia vagy orvostudomány, a pszichológia és a szociológia, de nem zárnam ki a természetgyógyászatot vagy az alternatív tudományok idevonatkozó kutatásait, tapasztalatait sem. A szexológusok általában orvosok vagy pszichológusok, kisebb részben bölcsészek, pedagógusok, szociológusok. Az a jó, ha valaki teljes egészében képes átlátni, és kezelni ezt a tudományt, ami ugyanolyan összetett és bonyolult, mint maga az ember.

Tehát a szex nemcsak szeretkezés, a szexualitás nem egyértelmű magatartásforma, és nemcsak a szaporodással foglalkozik, s a szexológia sem szextechnikai tanácsadásra szakosodott áltudomány. Ebből adódik, hogy illik, kell, és szabad róla beszélni, sőt társadalmilag megalapozott szükségszerűség. A szexuális kultúra része kultúránk egészének, s ez megnyilvánul bizonyos társadalmi jelenségekben, s visszatükröződik a művészetekben. Igen, a szexualitáshoz mindenkinek van köze: akinek van párkapcsolata és szexuális élete, az bizonyára felismerte annak jelentőségét, és vagy tökéletesítene vagy változtatna rajta. Akinek nincs sem kapcsolata, sem pedig szexuális élete – bár alig van ilyen -, annak pedig éppen a hiánya okoz - bevallottan, vagy eltitkoltan – gondot. Rosszul hisszük, hogy mindenki ért hozzá. Ha így volna, akkor nem léteznének problémák, és hazánk nem a válások, hanem a mintaházasságok terén állna a világ-dobogó felső fokán. Az ember szaporodásához szükséges alpműveletet talán tényleg nem kell tanítani. Mégsem megy mindenkinek... De a kielégítő szexuális élethez szükséges információkat igenis tömegek számára kell tanítani, vagy taníthatóvá tenni. Tudós nem lesz mindenkiből, de megélnie mindenkinek kell, és szexuális élete is – valószínűleg – lesz mindenkinek. A szexualitás fajfenntartó funkciója mellé ugyanolyan jelentőséget kapott az örömszerző szerep. S ezen van mit csiszolgatni, tökéletesíteni.

A szex, a szexualitásunk ott van a mindennapjainkban. Rajtakapható a leghétköznapiabb magatartásunkban, az utcán, a vásárlásainknál, öltözködésünkben, sőt a kézírásunkban is. Hozzátartozik az EGÉSZséghez. Tudjuk, megtapasztalhattuk, milyen egy harmonikus, vagy kielégítetlen kollégával dolgozni... Mert ott van a mozdulatainkban, minden megnyilvánulásunkban. A szex emberi mivoltunk egyik legtökéletesebb jelzője.